

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8511** по описа за **2011** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП [населено място] с адрес [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ № 44 от 05.08.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 93-ти състав по нахд №7519/2010 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) №8974-0022448 от 27.04.2010 г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], с което на основание чл.185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.42, ал.2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерство на финансите (Наредба Н-18). В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Касаторът поддържа, че наказаното лице не оспорва извършването на нарушение - не е съхранявало ЕКЛ, прикрепени в книгата за съхранение на дневните финансови отчети на страницата на датата на отпечатването. Посочва, че в АУАН и НП нарушението е описано по изискуемия законов начин и доказано от административно наказващия орган (АНО) в хода на съдебното производство чрез показанията на актосъставителя С. К.. Относно приложението

на разпоредбата на чл.3, ал.2 ЗАНН се позовава на пар.59, ал.2 от ПЗР на Наредбата за изменение на Наредба № Н-18 от Д.в. бр.49/29.06.2011 г. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на районния съд и по същество на спора да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответницата по касационната жалба Б. Е. А., действаща като едноличен търговец с фирма „Б. А.” оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение № 44 от 05.08.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав по нахд №7519/2010 г. е отменил наказателно постановление №8974-0022448 от 27.04.2010 г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], с което на основание чл.185, ал.2 ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.42, ал.2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С. Б. К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че наказаното лице е осъществило състава на вмененото му нарушение, но е приел, че е налице основание за приложение на разпоредбата на чл.3, ал.2 ЗАНН, тъй като към момента на съставяне на АУАН и издаване на НП е отменена нормата на чл.42, ал.2 от Наредба № Н-18.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 93-ти състав е валидно и допустимо.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, напълно споделя доводите на районния съдия за наличие на основание за приложение на чл.3, ал.2 ЗАНН. На наказаното лице е наложена имуществена санкция за нарушение на чл.42, ал.2 от Наредба № Н-18, тъй като не съхранява в касовата книга за дневните и месечни финансови отчети за 2010 г. на страницата на отпечатване, електронните касови ленти (ЕКЛ) от монтираното в обекта фискално устройство за периода от 01.01.2010 г.- 08.04.2010 г. С измененията на Наредба № Н-18, публикувани в Д.в. бр. 49/29.06.2010 г. е отменена разпоредбата на чл.42, ал.2 от Наредба № Н-18.

С посочените изменения на Наредба № Н-18 е уреден начина за установяване на дистанционна връзка на фискалните устройства с НАП. Издаването на електронни контролни ленти е заменено с контролна лента на електронен носител (КЛЕН), която се формира едновременно с издаване на фискална касова бележка, но без да се отпечатва, като се съхранява на енергонезависим електронен носител при условията и по реда на наредбата, уреждаща работата с КЛЕН. Съгласно чл.25, ал.6 от Наредбата (нова, Д.в. бр.49/29.06.2010 г.) фискалното устройство осигурява възможност в търговския обект да се отпечатва пълната информация от

КЛЕН по начина и в последователността на отпечатване на боновата лента. Със същите изменения на наредбата думите „контролни ленти“ се заменят с „КЛЕН“. Съгласно пар.59, ал. 2 от ПЗР на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № Н-18 (Д.в. бр.49/10 г.) до въвеждането в експлоатация на ФУ, отговарящи на изискванията на тази наредба, но не по-късно от изтичане на сроковете по предходната алинея, лицата по чл. 3 прилагат досегашния ред за регистриране и отчитане на продажбите в търговски обекти, включително по отношение изискванията към ФУ, въвеждането във и извеждането им от експлоатация. Съобразно изричната редакция на преходната разпоредба следва да се приеме, че досегашният ред се запазва в изрично изброените хипотези на регистриране и отчитане на продажби, както и въвеждане и извеждане от експлоатация на ФУ. Разпоредбата на чл.42 от Наредбата е в глава „Задължение за съхраняване на документи“, а не в разпоредбите, касаещи отчетността на оборотите (чл.39-41 от Наредбата). Съгласно отменената разпоредба на чл.42, ал.2 от Наредбата лицата по чл.3 са длъжни да съхраняват ЕКЛ, прикрепена в книгата за дневните финансови отчети на страницата за датата на отпечатването. Съдът приема, че преходната разпоредба на пар.59, ал.2 от Наредбата за изменение Д.в. бр.49/2010 г. не касае отмяната на разпоредбата на чл.42, ал.2 от Наредбата, т.е. не касае реда за съхраняване на документите. Ето защо като е достигнал до извод за наличие на основание за приложение на по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН районният съдия е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона. Не е допуснато визираното в жалбата касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. По изложените съображения съдебното решение на СРС, НО, 93-ти състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВА В СИЛА съдебно решение без дата на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 93-ти състав по нахд № 7519/2010 г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.